चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिंरकामयत् श्रन्में देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स एतं चंतुर्वि शितरात्रमंपश्यत्त ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वा श्रमंश्चतुर्वि शितरात्रमासंते श्रदेंभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावार्युः (१)

इमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छेन्दोमा भवन्ति तेनं सृत्रं देवतां एव पृष्ठैरवं रुन्धते पृश्र्व्छन्दोमेरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृश्वंष्ठन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृश्र्षु प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्चसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विरशतिरात्रो भवित चतुर्विरशतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथो चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्ये॥ (३)

यथा वै मंनुष्यां एवं देवा अग्रं आस्नतेंऽकामयन्तावंतिं पाप्मानं मृत्युमंपहत्य दैवीरं स्रसदं गच्छेमेति त एतं चंतुर्विरशतिरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै तेऽवंतिं पाप्मानं मृत्युमंपहत्य दैवीरं स्रसदंमगच्छन् य एवं विद्वारंसश्चतुर्विरशतिरात्रमासते-

ऽवंतिमेव पाप्मानंमप्हत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४)
देवीं सुर्सञ्च्योतिरितरात्रो भंवित सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भंवित षड्वा ऋतवः संवथ्सरस्तं मासां अर्थमासा ऋतवः प्रविश्य देवीर सुरसदंमगच्छन् य एवं विद्वार्स्सश्चतुर्विरशितरात्रमासंते संवथ्सरमेव प्रविश्य वस्यंसीर सुरसदं गच्छन्ति

एवं विद्वार्श्तश्चतुर्विरशतिरात्रमासंते संवथ्सरमेव प्रविश्य वस्यंसीर सुर्सदं गच्छन्ति त्रयंस्रयस्त्रिर्शा अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिर्शाः प्रस्तौत् त्रयस्त्रिर्शेरवोभ्यतोऽवंतिं पाप्मानमप्हत्य दैवीर्श् सुर्सदं मध्यतः (५) चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)

गुच्छुन्ति पृष्ठानि हि दैवीं स्र्सञ्जामि वा पृतत्कुंर्वन्ति यत् त्रयंस्रयस्त्रिर्शा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजांम्यूर्ध्वानिं पृष्ठानिं भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवर्गं लोकं यन्त्यसंत्रं वा पृतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं सत्रं देवतां पृव पृत्षेरवं रुन्धते पृश्च्छंन्दोमेरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृश्चवंः (६) छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिर्शा अवस्तांद्भवन्ति

त्रयंश्वयश्चिष्शाः प्रस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयश्चिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्तेऽनाँत्ये बृहद्रथन्त्रराभ्याँ यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याँश्चसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव (७)
स्वार्ग लोकं यन्ति पराँश्चो वा एते स्वार्ग लोकम्भ्यारीहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्युप्यन्ति प्रत्यङ्कांडहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्श्वरद्धोत्तिष्ठन्ति

पृष्ठान्युप्यान्त प्रत्यङ्कष्ट्रहा मवात प्रत्यवरूढ्या अथा प्राताष्ठत्या उमयालाक्यार्ऋद्धात्तष्ठान्त त्रिवृतोऽिधं त्रिवृतमुपं यन्ति स्तोमानाः सम्पत्त्ये प्रभ्वाय ज्योतिरिग्निष्टोमो भेवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयान्न यन्ति चतुर्वि शतिरात्रो भेवति चतुर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः स्वयो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रयेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

मृत्यूष्य मध्यतः प्रगवस्ताभ्यांमेव संवध्यत्रश्चर्तिवं शतिश्वापा ———[२] ऋक्षा वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्र जांयेयेति सैतास्त्रि १ शत् १ रात्रीं रपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीरन्प्रैव जांयन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अंक्षुध्यथ्सैतां

विराजंमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यमवांरुन्धौषंधीः (९)

वनस्पतींन्य्रजां पृश्नतेनांवर्धत् सा जेमानं मिह्मानंमगच्छ्द्य एवं विद्वारसं एता आसंते विराजमेवाऽऽत्मिन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पृश्मिर्जेमानं मिह्मानं गच्छिन्ति ज्योतिरितरात्रो भविति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठ्यः षड्हो भविति षङ्घा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृत्भिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात् त्रंयस्त्रिष्शमुपं यन्ति यज्ञस्य सन्तंत्या अथौं प्रजापंतिर्वे त्रंयस्त्रिष्शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भंवति विजिंत्या एकविष्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते त्रिवृदंग्निष्टुद्भंवति पाप्मानंमेव तेन निर्देहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवाऽऽत्मन्दंधते पश्चद्श इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्थते समुद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविर्शो भंवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते चतुर्विर्शो भंवित चतुर्विरशितरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः संवथ्सरः स्वर्गो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वारसं एता आसंते चतुर्विर्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव

सवध्सरः सुवृगा लाकः सवध्सर एव सुवृग लाक प्रांत तिष्ठन्त्यथा एष व विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वारसं एता आसंते चतुर्विर्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवध्सर एव प्रतिष्ठायं (१२) देवतां अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिर्शात् त्रयस्त्रिर्शम्, प्रान्ते त्रयस्त्रिर्शहे देवतां देवतां स्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे व लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविरशौ

वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषंधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३) व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वारसं एता आस्तेऽक्रृंप्ता वा एते सुंवर्गं लोकं यंन्त्युचाव्चान् हि स्तोमांनुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्रुप्ताः स्तोमा भवन्ति क्रुप्ता एव सुंवर्गं लोकं यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयौः कल्पते त्रिरशदेतास्त्रिरशदेक्षरा विराडन्नं विराङ्विराजैवान्नाद्यमवं

भंवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते बहवंः षोडशिनों भवन्ति तस्माँद्वहवंः प्रजास्

यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदेक्षरा विराडन्नं विराङ्घिराजैवान्नाद्यमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभितो भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्ये॥ (१४)

ओपंधाः संवय्सर पुवावं प्रतिष्ठाय् व्यतिपुक्तेकान्नपंश्राणवं॥६॥———[3]

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनंयेन् छन्दसानु प्रायुंञ्जत् तेन् नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्शत्र् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्शरक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापंतिमास्वाभ्या्रुह्यं सुवर्गं लोकमायुन् य एवं विद्वार्थ्सं एता आसंते द्वात्रिर्श्शदेता द्वात्रिर्श्शदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियंं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्शिद्ता द्वात्रिर्शिवक्षरानुष्टुग्वागंनुष्टुफ्सर्वामेव वाचंमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वंदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छंन्ति ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्ति (१६) इयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नृती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये परांचस्र्यहानुप्यन्ति प्रत्यङ्क्याहो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलींकयोर्ंक्रस्क्रोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिर्श्यदेतास्तासां यास्त्रिर्शत् त्रिर्शदंक्षरा विराडन्नं विराडिन्ति विराडिन्ते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यार्थं रूपाभ्यार्थं सुवर्गं लोकं यंन्त्यतिरात्राविभितों भवतः परिंगृहीत्यै॥ (१७)

गृच्छन्ति यन्ति त्रिःशर्वक्षम् द्वाविरंशतिश्वावाः [४] द्वे वाव देवस्त्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्त्रिरशदहश्च य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशदहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयांनभ्यारूढः कामयंते तथां करोति

यद्यंविवध्यंति पापीयान्भवति यदि नाविवध्येति सदङ्य एवं विद्वारसंस्रयस्निरशद्हमासंते वि पाप्मना भ्रातृंव्येणा वंर्तन्तेऽहुर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरत्र (१८) अह्रेकोऽभंजताह्रेक्स्ताभिवैं ते प्रवाहुंगार्भुवन् य एवं विद्वारसंस्रयस्निरशद्हमासंते

सर्व पृवाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयं प्राप्नुंवन्ति पश्चाहा भंवन्ति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्धते त्रीण्यांश्विनानि भवन्ति त्रयं इमे लोका पृष् (१९)

पुव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्थते विश्वजिद्भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वांदशाहो यत्पुरस्तौद्वादशाहमुंपेयुरनौप्तां वाचमुपेयुरुपदासुंकेषां वाख्स्यांदुपिरेष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मांदुपिरेष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसजत् यदंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह वा उंदुङ्कः शौल्बायनः स्त्रस्यर्ध्वंम्वाच् यदंशरात्रो यदंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहं:सु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्धनीका वा एता रात्रयो यजंमाना विश्वजिथ्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वा संस्वयस्त्रि स्थादहमासंत ऐषां द्यनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्राव्यभितो भवतः परिगृहीत्य॥ (२१)

ं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशद्हमासंतु ऐषां द्यनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्रावृभितों भवतः रेगृहीत्ये॥ (२१) अहुरुकेष्वान्त्रर पोर्डण सह समर्दण वाष्म [५] आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्न सुंवर्गं भ्वति ज्योतिरेव पुरस्ताँ हथते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेंव प्रति तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेखन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्क्षंन्दोमैरोजो वे वीर्यं पृष्ठानि पृशवंश्कुन्दोमा ओर्जस्येव (२३)

प्राजानन्थ्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसं षद्गिरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं प्र

जानिन्त सुवर्गं लोकं यंन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति षद्गि श्राद्मात्रो भेवति षद्गि श्रादक्षरा बृह्ती बार्हताः पृशवो बृह्त्यैव पृशूनवं रुन्धते बृह्ती छन्दंसा स्वारांज्यमाश्जुताश्जुवते स्वारांज्यं य एवं विद्वा श्सः षद्गि श्राद्मात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्राविभेतो भवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिग्रहील्ये॥ (२४)

पुव विद्वारसः पाद्रश्शद्रात्रमासत सुवगम्व लाक यन्त्यातरात्रावामता मवतः सुवगस्य लोकस्य परिगृहीत्ये॥ (२४)

अतिरात्र ओजंस्येव पद्विरंशव॥३॥————[ह]

वसिष्ठो हृतपुंत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौंदासान्भंवयमिति स एतमेंकस्मान्नपश्चाश ततो वै सोऽविन्दत प्रजामभि सौंदासानंभवद्य एवं विद्वारसं एकस्मान्नपश्चाशमासंते

विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृंव्यान्भवन्ति त्रयंस्त्रिवृतौंऽग्निष्टोमा भंवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख् स स्थिन्ति दशं पश्चद्शा भंवन्ति पश्चद्शो वर्ज्जः (२५)

वज्रंमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडशिमद्दंशममहंर्भवित वर्ज्र एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भंवन्त्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठ्यः षडहो भंवित षड्वा ऋतवः षद्घानिं पृष्ठेरेवर्तून्नवारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रितं तिष्ठन्ति द्वादंशैकिव्रिशा भंवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्न (२६)

द्धते बहवं षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं भवन्ति षङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्वाशदतिरिक्तास्तद्यद्भ्यंसीर्ष्टाचंत्वारि

ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापितः प्राजायत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पशुभिंवैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वा १ सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विराजमेव गंच्छन्त्यन्नादा भंवन्त्यतिरान्नावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्य॥ (२७)

चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)

वर्ज आत्मन्युजया द्वाविर्श्यतिश्च॥३॥————————————————————————[७]

संव्थ्सरायं दीक्षिष्यमाणा एकाष्ट्रकायां दीक्षेरन्नेषा वै संवथ्सरस्य पत्नी यदेकाष्ट्रकेतस्यां वा एष एता रात्रिं वसित साक्षादेव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्त आर्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतो व्यस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्सुखं वा एतत् (२८)

संवथ्सरस्य यत्फेल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्सां मेंघ्ये विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतथ्संवथ्सरस्य यचित्रापूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवित चतुरहे पुरस्तौत्यौर्णमास्यै दीक्षेर्न्तेषांमेकाष्टकार्यां क्रयः सम्पंद्यते तेनैकाष्टकां न छुम्बद्धुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षं मासां अभि सं पंद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठंत ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंत्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराँथसुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राध्रवन्ति॥ (३०)

पुत्रच्छ्रम्रहूंवित् तेष्ण्यत्ति रणवाशाः——[८] सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये स्त्रमुंपयन्त्यभीन्धंत एव दीक्षाभिरात्मानई श्रपयन्त उपसद्धिद्वीभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्यां मार्सं द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्यां

उपसिद्धाभ्या लामाव द्यान्त द्वाभ्यान्त्वच द्वाभ्यामसृद्धाभ्या मार्ड्स द्वाभ्यामस्थ द्वाभ्या मुज्ञानमात्मदेक्षिणं वै सृत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्या अथो रघीयारसः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवृगं पंश्चाशत्॥१॥-----[९]

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पंरमो यंज्ञकतूनां कस्मात्तं प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अंग्निष्टोमं प्रंथममुपं यन्त्यथोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथातिरात्रमंनुपूर्वमेवैतद्यंज्ञकृत्नुपेत्य तानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवैतत्पिबंन्त आसते ज्योतिष्टोमं प्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानां मुखं मुख्त एव स्तोमान्य युं ते (३२)

सङ्स्तुंता विराजम्मि सं पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकया गौरतिंरिक्त एक्यायुंरूनः

त एकात्रपंश्राण्यं॥२॥———[१०]

ज्योतिष्टोमं प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तिरक्ष एव तेन् प्रतिं तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिर्श्वं गौर्सावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुप्यन्त्येष्वेव तल्लोकेषुं स्त्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सङ्स्तुंता विराजम् (३४)

अभि सं पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकया गौरतिंरिक्त एक्यायुंक्नः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जम्वावं रुन्यते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्संम्बाधा इव् हि स्त्रिणौंऽग्निष्टोमाव्भितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियदेवचुकं यदेतेनं (३५)

ष्डहेन् यन्ति देवच्क्रमेव समारोह्न्त्यरिष्ठ्ये ते स्वस्ति समंश्जुवते षड्हेनं यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभ्यतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति हो षंडहो भंवतस्तानि हादशाहानि सम्पंद्यन्ते हादशो वै पुरुषो हे सक्थ्यौ हो बाहू आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ हादशौ (३६)

तत्पुरुषमन् पूर्यावंर्तन्ते त्रयंः षड्हा भवन्ति तान्यृष्टाद्शाहांनि सं पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणानन् पूर्यावंर्तन्ते चत्वारंः षड्हा भवन्ति तानि चतुंविंश्शित्रहांनि सं पंद्यन्ते चतुंविंश्शितर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमन् पूर्यावंर्तन्ते- ऽप्रतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावृद्धे संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावंन्मासो मासिमांस्येव प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजंमेतेनं द्वाद्शावेतावद्वा अष्टौ चं॥४॥______

मेषस्त्वां पचतैरंवतु लोहिंतग्रीवृश्छागैः शल्मलिर्वृद्धां पूर्णो ब्रह्मणा प्रुक्षो मेधेन न्युग्रोधेश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयुत्री छन्दोभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वां निधिपति हे हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेषः षद्भिष्शत्॥१॥——[१२]

चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)
कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहांऽवृट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा ह्रद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहां सर्स्याभ्यः स्वाहां वैश्वन्तीभ्यः स्वाहां पल्वल्याभ्यः
स्वाहा वर्ष्यांभ्यः स्वाहांऽवुर्ष्याभ्यः स्वाहां ह्रादुनींभ्यः स्वाहा पृष्वांभ्यः स्वाहा स्यन्दंमानाभ्यः
स्वाहाँ स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्धवीभ्यः स्वाहां समुद्रियाँभ्यः स्वाहा
सर्वाभ्यः स्वाहाँ॥ (३९)
कूप्याँभ्यश्चत्वारि_*शत्॥१॥———[१३]
अन्धः स्वाहा वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां समुन्तं वहंन्तीभ्यः स्वाहा
शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहा शीभुं वहंन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः
स्वाहाऽम्भौभ्यः स्वाहा नभौभ्यः स्वाहा महौभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)
अन्द्रः एकान्नत्रिर्शत्॥१॥————[१४]
यो अर्वन्तं जिघा रेमित तमभ्यंमीति वर्रुणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं च
यो अर्वन्तुं जिघार्सति तम्भ्यंमीति वर्रणः। पुरो मर्तः पुरः श्वा। अहं च त्वं चं वृत्रहुन्थ्सम्बंभूव सुनिभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनुं नौ शूर मरसतै भुद्रा इन्द्रंस्य
रातयः। अभि ऋत्वैन्द्र भूरध् ज्मन्न ते विव्यङ्गिहिमानु रजार्रसि। स्वेना हि वृत्रर शर्वसा
·
ज्घन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तें॥ (४१)
विविदहे र्च॥१॥———[१५]
नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वाय नर्मः प्रजापंतये नमोऽधिपतयेऽधिपतिरस्यधिपतिं
मा कुर्विधेपतिरहं प्रजानां भूयासम्मां धेहि मिये धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलेब्धाय स्वाहां
हुताय स्वाहाँ॥ (४२)
नम् एकात्रत्रिर्शत्॥१॥[१६]
मृयोुभूर्वातो अभि वांतूस्रा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः
पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासामग्रिरिष्ट्या नामानि
वेदं। या अङ्गिरसुस्तपंसेह चुकुस्ताभ्यंः पर्जन्य महि शर्म यच्छ। या देवेषुं तुनुवुमैरंयन्त
यासा सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यं पर्यसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)
गोष्ठे रिरीहि। प्रजापंतिर्मह्मंमेता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं
नो गोष्ठमाकुस्तासाँ वयं प्रजया स॰ संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः

किः स्विदासीत्पूर्वित्तः किः स्विदासीद्बृहद्वयः। किः स्विदासीत्पशङ्गिला किः

स्वाहेह रमंतिः स्वाहां मुहीमू षु सुत्रामांणम्॥ (४४)

सूर्य एकाकी चंरति षद्वंत्वारि १३

सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भुधमा त्वमंजासि गर्भुधम्। तौ सुह चुतुरंः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वा र रेतोधा रेतो दधातूथ्सक्थ्यों गृदं धे ह्यञ्जिमुदं ञ्चिमन्वंज। यः म्बीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। सुभंगे कां पीलवासिनि

बिलुधावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यंः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिं पुरावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। सुसस्त्येश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं

गिराविव। अथास्या मध्यंमेधता । श्रीते वाते पुनन्निव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित् कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमत्ति न (४८)

पुष्टं पुशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित् कश्चन। सुसस्त्यंश्वकः। इयं युका शंकुन्तिकाहलुमिति सपिति। आहंतं गुभे पसो नि जल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यभित कश्चन। संसस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९)

प्र सुंलामीतिं ते पिता गुभे मुष्टिमंत १ सयत्। दुधिकाळणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्रण आयू ५ षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं

स्विदासीत्पिलिप्प्रिला। द्यौरांसीत्पूर्विचित्त्रिरश्वं आसीद्वृहद्वर्यः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिलाविरासीत्पि कः स्विदेकाकी चंरति क उं स्विज्ञायते पुनः। किङ् स्विद्धिमस्यं भेषजं किङ् स्विदावपनं

चुन्द्रमां जायते पुनंः। अग्निर्हिमस्यं भेषुजं भूमिरावर्पनं महत्। पृच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवनस्य नाभिम्। पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेतः पृच्छामिं

वाचः पंरुमं व्योम। वेदिमाहः पर्मन्तं पृथिव्या युज्ञमांहुर्भुवंनस्य नाभिम्। सोमंमाहुर्वृष्णो अर्श्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ (४६)

महत्। सूर्यं एकाकी चंरति (४५)

कुर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उशतीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥ (५०)

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाअन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वाअन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वाअन जागंतेन् छन्दंसा यद्वातों अपो अगंम्दिन्द्रंस्य तुनुवं प्रियाम्। एतः स्तोतरेतेनं पृथा

आसामत्ति न रौंहतो जिन्बंथ चत्वारिं च॥४॥_____

पुन्रश्वमा वर्तियासि नः। लाजी (३) व्छाची (३) न् यशो मुमा (४)म्। यव्याये गुव्याया एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमिद्ध प्रजापते। युअन्ति ब्रथ्नमंरुषं चरेन्तं परि तस्थुषंः। रोचेन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यंस्य काम्या हरी विपक्षसा रथें। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतं कृण्वन्नंकेतवे पेशो मर्या अपेशसें। समुषद्धिरजायथाः॥ (५१)

नुप्रं पर्वविश्यतिश्वाहा [२०] प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां सन्तानेभ्यः स्वाहा

परिसन्तानेभ्यः स्वाह्य पर्वभ्यः स्वाहां सुन्धानेभ्यः स्वाह्य शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाह्य दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाह्य सर्वस्मै स्वाहां॥ (५२)

प्रणायाद्यविश्वतिः॥१॥————[२१]

सिताय स्वाहाऽसिंताय स्वाहाऽभिहिंताय स्वाहाऽनंभिहिताय स्वाहां युक्ताय स्वाहा-ऽयुंक्ताय स्वाहा सुयुंक्ताय स्वाहोद्यंक्ताय स्वाहा विमुंक्ताय स्वाहा प्रमुंक्ताय स्वाहा वश्चंते स्वाहां परिवर्श्वते स्वाहां सुंवर्श्वते स्वाहांऽनुवर्श्वते स्वाहोद्वर्श्वते स्वाहां यते स्वाहा धावंते

स्वाहा तिष्ठंते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५३)

स्वाया्ष्टात्रिरंशत्॥१॥————[२२]

वृहस्पितः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापितिर्थेनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अंकामयन्त सुवृगं विसिष्ठः संवथ्सरायं सुवृगं ये सूत्रं

बृह्स्सावः त्रधया वा ऋक्षा व प्रजापात्यनयन् द्व वाव दवसूत्र आद्त्या अकामयन्त सुवृग वासशः सवय्सूराय सुवृग य सूत ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेुषः कूप्याँभ्योऽज्ञो यो नमों मयोुभूः किश् स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविश्वरातः॥२२॥

बृह्स्पतिः सर्वस्मै स्वाहाँ॥

हरिं: ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥७-४॥

By generated on April 28, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits